

Libris

ELENA PETREȘTEANU

Respect pentru oameni și cărți

Povestea Punktului

Cuprins

Prefață	7
Argument	11
CE ESTE PUNKTUL.....	13
Punktul de origine	13
Punktul esență	15
Punktul de la orizont	17
Punktul infinit.....	20
Punktul ca Tot-dat	22
Punctul din capul unghiului	24
Punktul sinteză	27
Punktul focar	28
Punktul de foc insesizabil	29
Punktul ca portal	32
POVESTEA TRIUNGHIIULUI	34
Fertilitatea liniei	34
Linia ca rază de lumină	40
Împlinirea în cerc a liniei	42
FORMA UNIVERSALĂ	44
Punktul din inima formei care-și crește conținutul	44
Forma ca întreg	46
Formele Particulare se împlinesc în Forma Universală...47	
Punktul Germene pur conceptual și chemarea sa	50
VISUL METAFIZIC AL FORMEI.....	52
Punktul ideal și proiecția sa ca poziție spațială	52
Triunghiul e comuniune între lumi	54
Triunghiul e prisma patosului inteligibil	57

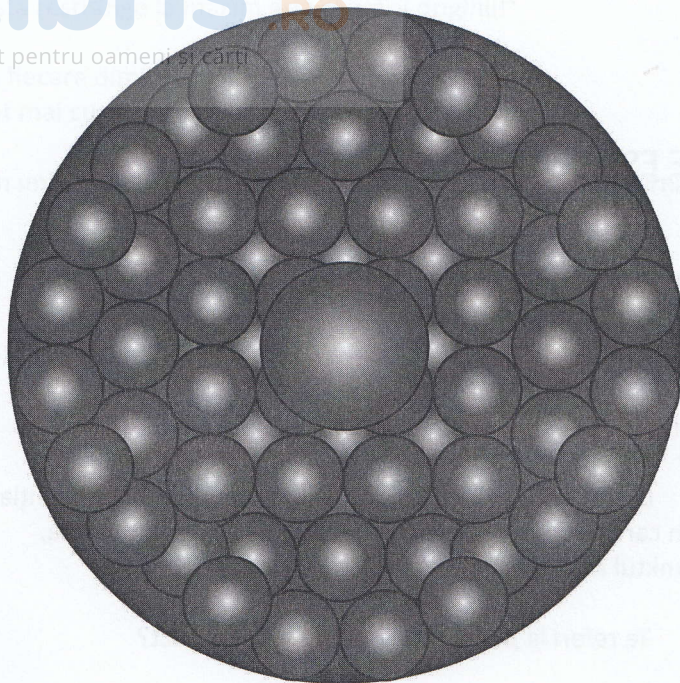
Memoria permanentă și memoria curentă a	
Punktului	62
Punktul central dăinuitor	67
Punktul de echilibru	70
Lumini și umbre în forme	72
Reversarea Luminii și Formei.....	73
ÎNDREPTĂȚIREA METAMORFOZEI FORMEI	75
Triunghiului se oglindește în diversitate	75
Sensul metamorfozei formei	77
Armonia formelor.....	79
Crucificare și punct de cumpănire	82
Încrucizare și împerechere	84
Nepotrivirea caută Potrivirea	85
Nostalgia egalității cu sine	87
Forțele însuflețitoare ale Razelor	89
Geneza și Punktul de origine	90
Exodul Punktului	92
Ascensiune în convergență către Punkt	94
REVENIREA PUNKTULUI RISIPITOR ȘI FLOAREA VIEȚII	96
de dorul florilor vorbim despre sămânță	96
Deschiderea spațiului minții.....	98
Proiecția lumii modelelor ideale	99
Nașterea Punktului risipitor	101
Tărâmul Conștiinței creatoare	105
Regăsirea idealului prin epuizarea posibilului	106
Definirea ca rătăcire de stânga	109
ÎNCUNUNAREA PUNKTULUI EXPRESIV	111
Porțile rotite ale înfloririi.....	111
Punktul omnipotent alimentează formele	118
Codificarea esenței ființiale.....	119
Nevoia de stabilitate a formei	122
Stabilitate și libertate, refacere și desfacere	123
Haos și ordine în universul formelor	125
Mlădierea adaptării din mers	127

Progresist și conservator, centrifug și centripet	129
Gravitația și iubirea	132
Trezirea formelor la viață prin rost și rostire	135
Particula unică și Punktul omnipotent	137
Marea Implozie	140
Chemarea infinitului.....	141
Versatilitatea ideii.....	143
Căderea complexificare	144
Învingerea definirii în tăcere	146

CE ESTE PUNKTUL

Punktul de origine

- Ce este punctul pentru tine, fiule?
Îl întreabă tatăl, un pic gelos.
- Dacă ar fi să-ți imaginezi într-un fel unitatea nediferențiată din care se spune că s-ar fi diferențiat și modelat lumea, Punktul ar fi, de departe, ideea cea mai inspirată.
- Te referi la punctul de origine, cel abstract?
- Deși Punktul în el însuși nu se arată,
prin el toate prind înfățișare.
Este invizibil de unul singur, vizibil când e multiplicat.
- Da, fiule, o convențională unitate,
în forme o constantă odihnitoare.
- Exact! Știindu-l repetat identic
în orice loc din oricare cuprindere,
realitatea îți apare ca o mare de puncte,
un mare Punkt clocotind de putere zămislitoare.

Punktul este amorful în care orice formă se în-scrie de parcă din el însuși s-ar naște, el încă mai mult rămânând.

- El, știut ca noțiune abstractă, punct pur conceptual, este creatorul și precedentul oricărei forme, zici? Adică nu noi l-am conceput, ci el pe noi... doar formal?
- Dacă toate dintr-un Punkt știm c-au explodat, trebuie ca el să fi conținut potențial tot ce i-a urmat: tot spațiul cu-al său timp, tot ce e-n univers putere. Și tu și eu și mama purtăm sclipirile primelor stele.

Punktul esență

- Zici că punctu-i focar ireductibil pentru materie și forță?
- Formă după formă își cresc substanța din acel Punkt ca dintr-o sursă esență cum din albul pur crește altă și altă culoare, distinct.

Iar precum cauza conține în sine modelul cauzat, Punktul indefinit ascunde conceptul definirii oricărei forme, impulsul lor din sine, prin sine, către sine: idealul de urmat.

- Adică punctul ținând în nimicu-i conceptul formelor toate, este totodată idealul către care sunt îndreptate implicit ...
- Rezultă, tată, nu-i așa, că Punktul îi e formei create punct de început, mijloc legator punct cu punct, punct de sfârșit, forma fiindu-i lui perpetuare, multiplicare la infinit.
- Adică punctul nu-i doar o pricepută poartă, ci însuși trece-n forme mai departe, succedare de-a lungul liniilor...
- Și tot Punktul le trasează căile mișcării, în el preexistente...
- Fiule, capătul ultim al mișcării formei e cuprins în cel dintâi împreună cu stările intermediare de metamorfoză, spui... Dar capetele implică limitare, sunt finite, or punctul ziceai că e focar infinit...

– Aici e taină, tată-frate,

capătul final e deplinătatea egală a mării de puncte
cum cel inițial înseamnă unicul Punkt amorf și model.
Există și oprirea formei în stări (i)remediabil pierdute,
de unde pornirea nu mai are rost în absența unui țel.
Având însă impulsul în focar, forma e salvată de recurența în
sine,
mișcare fără oprire a trecerii dincolo de limite.